

SPECIAL ATTENTION: Political Advisor
Audience Analysis
Translation Pool
FEP

PRIORITY
IK
March 31
VI/ 183

HUNGARY

/1200/
EXLLE
Balloon Action/1207f/

OPERATION FOCUS

SOURCE ROME: A 62-year-old Hungarian Jewish woman who was interviewed by an RFE reporter while in transit for Israel.

DATE OF OBSERVATION: December 1954

ENGLISH SYNOPSIS: In this report, source speaks about her life in Hungary. She saw one of the leaflets of Operation Focus last December but did not read the text. She relates the opinions of persons who had read it, and makes suggestions on themes for future leaflets. She heard nothing further about the leaflets during the last few months of her residence in Hungary. According to source, the idea of dropping leaflets was very good and useful, but was only a small means toward a big purpose: the liberation of Hungary.

EVALUATION COMMENT: None.

X X X

Határátlépésem előtt Magyarországon voltam. Ott éltem egész életemben, a deportálás idejét leszámítva. Pápán születtem magyar, de zsidóvallású családból. En különféle alkalmazásban mindig az Államvasutak szolgálatában álltam, legnagyobb részt vidéken, a megszállás óta BUDAPESTen. A zsidó deportálások nagy változást idéztek elő életemben. Férjem és fiam nem tértek többet vissza onnét. A kommunista korszak igen sok nehézséggel köszöntött be rám. Szomorú volt az öreg egyedüllét. Az utolsó években a Nyugati pályaudvar segédhivatalában dolgoztam, amely megfelel a nagy pályaudvar titkárságának. Személyzeti nyilvántartó és kifizetőpénztár elszámolásai tartoztak a hivatali munkakörömbe. A kommunista pártnak nem voltam tagja. 62 évemet betöltöttem. Elemi iskolát és négy polgári végeztem. Meggyengült egészsége állapotomra való tekintettel a szolgálati évek letelte előtt nyugdíjaztak. IZRAELben lakik unokahúgom és családja. Ők hívtak magukhoz, hogy náluk töltsen öreg napjaimat. Magyarországon csak ismerősök maradtak, rokonok nem. Remélem, hogy nyugaton, azaz IZRAELben jobb sorsom lesz. A politikában nem akarok tevékenyen részt venni.

/more/

A rölapokrólOn Leaflets

Még az ősszel hallottam a budapesti kommunista rádió és az RFE-n keresztül a rölapok érkezéséről, látni azonban csak egyszer láttam, a múlt év decemberében, BALATONBOGLÁRON, amikor ismerőseimnél voltam látogatóban. A röpiratot valahol a környéken találták meg. Nem olvastam el a szövegét, csak arra emlékszem, hogy nagy kérdőjelek álltak rajta. Tartalmáról tehát nem mondhatok véleményt. Azok, akik olvasták, a tartalmával egyet értettek, - ismerősöm, és családja ugyanis éppenséggel nem dőlt be a kommunistáknak, - csak azt nem tudták, hogy milyen szervezet áll a röpirat akció mellett. Eleinte azt hitték, hogy otthon nyomtatják. Ők ugyanis nem hallottak addig a léggömb akcióról. Én meséltem el nekik azt, amit addig az újságból és a rádióból tudtam. Az ő véleményük a röpirat átolvasása után a következő: Jó és hasznos, csak nem szabad túlzott jelentőséget tulajdonítani neki, mert egy magában nem elégséges a kommunista iga lerázásához. Számolniuk kell a küldőknek azzal, hogy a röpiratoknak egy igen nagy hányada nem jut el az emberekhez. A többség ugyanis nem hajol le egy papírdarabért, amiről nem tudja, hogy micsoda. Magyarországon ma van egy bizonyosfajta olvasási iszony, amelyet leginkább az iskolákban szokásos kötelező olvasmányok ellen táplált ellenszenvhez szeretnék hasonlítani. Magyarországon csak a Szabad Nép háromnegyedmiliós példányszámban jelenik meg. Persze, hogy utálják, és alig olvasság rendszeresen, mégis, mindezt csak röpcédulákkal ellensúlyozni: nekem az a benyomásom, hogy kicsit egyenlőtlen harc. Az egyetlen igazi téma, amit mindenki a legnagyobb örömmel szívesen olvasna, Mit tettek eddig a nyugat szabad országai, akár diplomáciai, akár politikai, akár katonai téren, hogy az oroszok által elnyomott országok belátható időn belül felszabaduljanak. Garantálom, erről mindenki mohón olvasna időről időre konkrét beszámolókat. Ezen kívül más nem nagyon érdekelné az embereket. Ezeknek a beszámolóknak feltétlenül többszínűeknek kellene lenniük, hogy meg lehessen őket ismerni, mert ismétlem, egy újságcafatért általában nem nyulnak le az emberek még kíváncsiságból sem. Nem hinném, hogy a röpcédulák miatt valakinek komoly baja történne. Az igazat megvallva, én mostanában, értem az elmúlt hónapokat, erről újabbat nem hallottam. Talán abbahagyták az akciót? Vagy téli szünetet tartottak? Annyit mondhatok, hogy az ötletet az első pillanattól kezdve én nagyon szellemesnek tartottam, ilyen célra is kihasználni az állandó nyugati széljárást, s annak akinek a terv a fejében megszületett, nagy jövőt jósolok. Az akciót tehát jónak tartom, csak ismétlem, nem szabad azt hinni, hogy ezáltal lényeges lépés történjék Magyarország felszabadítására. Ezt a fajta propagandaharcot különösen jónak tartom a választások előtti harcokra, amikor is konkrét utasításokat és ajánlatokat lehet küldeni a választók magatartására vonatkozólag, de tudják, hogy otthon csak arról van már évek óta szó, hogy valaki szavaz-e, vagy nem, a választás lehetősége nélkül. Összegezve: a röpirat harcát azért tartom mégis jónak, hogy azok, akik rádiókészülékkel nem rendelkeznek, szin -

/more/

tén meggyőződhessenek arról, hogy a szabad külföld nem hagyta saját sorsára az elnyomott magyarságot, s hogy a röpiratok olvasása közben ébrentarthassák a felszabadulásba vetett reményüket.

End.